

Dobrý den, moji drazí v Pardubicích!

Děkuji vám, drazí přátelé, za vaši podporu, vaše modlitby, vaši péči. Je to pro nás velmi důležité! Jsme v bezpečí. Ano, neustále znějí náletové poplachy, nad městem létají rakety a bojová letadla, ale přímo nás nebombardují. Když jsme přečkali zimu, měli všichni velkou radost. Existuje

naděje, že dokážeme odolat nepřátelským střelám. Ale nedávné útoky na naši infrastrukturu a mírumilovná města ukázaly, že Rusko změnilo taktiku. Klíčový rozdíl je v tom, že Rusko se nyní nezaměřuje na zničení distribuční sítě, ale na výrobu energie. Tyto údery jsou přesnější, rozsáhlejší a koncentrovanější. Bylo zničeno 80% všech tepelných elektráren, poškozeno bylo mnoho vodních elektráren.

Energetický systém Ukrajiny je velmi poškozený. Nikdo neví, zda se stihneme připravit na zimu, na topnou sezónu. V květnu nám velmi často vypadal proud. Někdy jej vypnuli na 7-8 hodin a pak zapnuli tak na 3-4 hodiny. Neexistoval žádný plán odstávek. Byl to velmi náročný měsíc, často jsme nemohli 24 hodin jíst teplé jídlo.

V červnu elektřinu vypínali na 3-4 hodiny denně. Můžete se tomu přizpůsobit. Naše prodejny mají veškeré zboží, nicméně ceny pomalu, ale neustále rostou. Avšak dětství a radost našim dětem nikdo nezrušil. Proběhlo poslední zvonění ve škole a začaly prázdniny: výlety k řece, vyjíždky na kole, kavárny, zralé jahody a třešně. Všechno je tak skvělé! Děkujeme našim vojákům za ochranu našich životů.

Pomoc rodinám v nouzi

Každý měsíc přivážím jídlo pro naše drahé děti.

Tahle velká rodina potřebuje pomoc nejvíce. Otec pracuje v autodopravě, ale jeho plat nepokryje všechny výdaje. Jejich babička velmi špatně vidí a potřebuje léčbu. Do našeho denního centra chodí tři děti, ale nejstarší dívka Kira si bohužel stále častěji vybírá partu kamarádů, kde mladí lidé kouří a pijí nízkoalkoholické nápoje.

Rodina Iljuši a Máši se každým dnem zlepšuje. Maxim pracuje na stavbě, Nast'a pracuje na zahradě a doma. Škoda, že nenavštěvují naši církev; do kostela chodí dál jen Máša se svojí babičkou. A právě babička vyjádřila přání být pokřtěna.

Naší Ljeře je 12!

Do našeho města se dostala z Doněcké oblasti, spolu se svou matkou a dvěma mladšími sestrami. Naše církev přijímá uprchlíky. Tato rodina žije v malé místnosti naší sborové budovy.

Ljeře a též Ljubě jsem domluvila místo ve škole, kam chodí naše děti. A ony po 3 letech on-line studia šly do školy s radostí.

Obzvlášť Ljuba byla ze školy šťastná, nikdy do školy nechodila. Dívky se špatně učí, ale jsou velmi chytré a s pílí doženou své spolužáky. Dříve žily ve městě Pokrovsk, které je neustále bombardováno. Ještě mají babičku (54 let) a prababičku (80 let), které nechtějí odejít. Říkají, že je lepší bydlet ve vlastním bytě než v cizích městech. Naši lékaři zjistili, že

Ljera má onemocnění štítné žlázy. V současné době podstupuje léčbu.

Dívky si na naše děti snadno zvykly a už se jim nechce odcházet.

Výlet do Lvova

Na začátku července jsem měla skvělou příležitost jet na týdenní pobyt do Lvova. Byl to úžasný čas s mou rodinou. Moji kamarádi ze Lvova uspořádali letní dětský tábor, kam nás každý rok zvou. Tentokrát se ale tábor nekonal v Karpatech, jako obvykle, ale ve Lvově, s cílem oslovit co nejvíce dětí z vysídlených rodin i těch, které se ocitly v těžkých rodinných poměrech.

Na tomto táboře jsem plánovala pracovat jako psycholog, součástí měly být semináře pro matky o výchově dětí a terapeutické skupiny pro děti s matkami. Ale tyto plány byly narušeny. Onemocnělo mnoho dětí, maminek a hlavně onemocněli dva klíčoví služebníci. (V té době byl ve Lvově rozšířen nějaký druh viru, nicméně nikdo z našeho týmu ze Ržiščeva neonemocněl). Pracovala jsem s mladší skupinou, kde bylo 12 dětí + 2 asistenti... byla to nezapomenutelná zkušenost. Na tyto děti budu asi ještě dlouho vzpomínat. Teodor - který prostě nemohl sedět, aniž by ho někdo držel, Kolja - který se vždy hádal o tom, kde má stát nebo kde má sedět a vždy se snažil být první a vyhrát všechny hry, jinak by se velmi rozčiloval. Jura, Saško a Arsentij, trio věrných přátel, kteří byli nadšení ze vzájemné komunikace a všechno ostatní pro ně bylo nezajímavé. Naše děti ze Ržiščeva (které také přijely na tábor s naším týmem služebníků z denního centra) mi připadaly tak poslušné, tak klidné. :)

Každý den na táboře byl plný Boha, Jeho pravdy, lásky, zajímavých her, kvízů, workshopů, outdoorových i deskových her. Po každém náročném dni jsme nakonec prostě padali únavou... I přesto, že byla často přerušena dodávky elektřiny a při poplachu kvílely sirény, celý program jsme uskutečnili. A co je nejdůležitější, viděli a cítili jsme Ježíšovu lásku.

Takto vypadá harmonogram výpadků proudu, který byl u nás zaveden. Pouze 6 hodin denně, kdy je elektřina v provozu. To je výzva!! Potřebujete uvařit vodu a naplnit termosku, připravit jídlo, vykoupat se, umýt. Samozřejmě nesmíme zapomínat zalévat květiny na zahrádce před domem. Opravdu chci, aby to kolem mě bylo krásné..

Máme tu teď africké vedro, ve stínu +38 až +40st. Je horko i v noci. S dětmi se snažíme být na pláži u Dněpru co nejčastěji.

Samozřejmě nás trápí, jak těžké je v takovém horku pro naše vojáky držet v zákopech linii obrany. Modlíme se za ně, modlíme se za mír. Jsme velmi vděční našim vojákům, protože nám dávají možnost žít doma, chodit na pláž...

Nataša a Vika pokračují v hodinách klavíru, zatímco Kira to s klavírem vzdala. Aťom si chtěl dát letní pauzu od všech svých lekcí, včetně klavíru. Nataša je zaneprázdněná učením se vní skladbu naučit až do konce. Je to pro ni náročné,

Děkuji vám, drazí přátelé, za vaše modlitby, za vaši pomoc, za vaše laskavá srdce. Bůh vás stonásobně odmění!

Modlím se, aby byl ve vaší zemi mír a aby válka na Ukrajině co nejrychleji skončila!

Irina Klimova, Ržiščev, Ukrajina